

«خلج» و آسیب‌های ناتمامش

گزارشی از کمبودها و مشکلات محله قدیمی شهرمان که کمبودهایش همچنان ادامه دارد

تکتم جاوید

t.javid@shahraranews.ir

گزارش روز

نزدیک ترین موقعیت به کوه‌های خلج است و منطقه تفریحی هفت حوض را دارد اما دریغ از زیبایی‌ها و رونق یک منطقه گردشگری.

آسیب‌هایش به گواهی محلی‌ها روز به روز بیشتر می‌شود؛ از فروش ازادانه موادمخدر سر هر گذر گرفته تا مصرف آن گوشه‌وکنار کال و خیابان. از انبارهای ضایعاتی که محل رفت‌وآمد آدم‌های معلوم الحال هستند تا کوچه‌های شلوغی که هم محل امن خانه‌های گروهی خلافکاران است و هم بهشت رمال‌ها و دغانویس‌ها. وسعت ۱۹۹ هکتاری محله خلج را جمعیت ۲۸هزار نفری‌اش پر کرده‌است. علاوه بر آن‌هایی که عمری ساکن این محله بوده‌اند، منطقه مهاجرپذیری هم هست اما یای خانمان‌ها به آنجارت‌وآمد می‌کنند یا مشتریان خماری که دنبال فروشنده می‌گردند. با وجود جرم‌خیزی منطقه، جای مراکز فرهنگی، فرهنگ‌سراها و مکان‌های تفریحی خالی است.

همسایه‌های کال نیمه‌کاره، شب و روز ندارند انتهای محله کالی قرار دارد که محل زندگی کارتن‌خواب‌ها و پاسخ‌گویی به مشتریان موادمخدر است. جابه‌جا باقی‌مانده آتشی خاموشی که دیواری که از سوختن سیاه شده و محل تجمع معتادان بوده، نمایان است. همان لحظه که از آنجا عبور می‌کنیم، معتادی را می‌بینیم که پارچه‌ای روی سرش کشیده و درحال مصرف است. بعضی از خانه‌های کنار کال هم محل اقامت فروشنده‌ها یا مکان مصرف مواد و هزار جور کار خلاف دیگر است که اهالی آن‌ها را خوب می‌شناسند. به گفته محلی‌ها بنا بوده شهرداری سال گذشته کال را بپوشاند و بهسازی کند که معتادان از آنجا رانده شوند اما تنها بخشی از آن را بهسازی کرده و بخشی از کال بین خیابان ریاضی و سبحان بهسازی نشده‌است. مردمی که خانه‌هایشان کنار کال است، شب و روز ندارند.

زهرار جیبی حدود شصت ساله به نظر می‌رسد و از ۲۲سال پیش با خانواده‌اش ساکن این منطقه از سیدی است. خانه‌اش در حاشیه همان کال انتهای خیابان ریاضی است. از وضعیتی می‌گوید که «و خیلی خراب است». ما اینجا آسایش نداریم. معتا‌دهاماد می‌روند و می‌آیند. داد و بیداد می‌کنند یا فروشنده‌ها را صدا می‌زنند. گاهی دعوا و زد و خورد هم می‌کنند. می‌گوید سال‌های پیش اوضاع بهتر بود اما هر روز بدتر می‌شود. اینجا پر از کارتن‌خواب و آدم‌های بی‌خانمان است. هر کدام را از زندان آزاد می‌کنند راهی اینجا می‌شود. چندبار پیگیری کردیم و است‌شهاد محلی نوشتیم، آمدند عده‌ای را برند اما دوباره سر و کله آدم‌های جدید پیدا شد. نه جرئت داریم تابستان‌ها در خانه را باز بگذاریم نه بچه‌ها می‌توانند در کوچه بازی کنند، از ترس سرقت و آزار. کاش وضعیت این کال را تمام می‌کردند که از اینجا برآکنده شوند.

کمبود دبیرستان و ترک تحصیل کردن دختران مر ضیه حسینی شهروند دیگری است که مانند بقیه درد دل‌هایش زیاد است. از اهالی فعالی است که در مدت ۱۱سال زندگی‌اش در محله سبحان پیگیر مشکلات زیادی بوده اما یا پاسخ «نه» شنیده یا وعده‌زمانی نامعلوم. همان‌ا‌ول صحبت‌هایش می‌ماند از چه بگوید: این‌قدر مشکلات اینج زیاد است که نمی‌دانم از کجا بگویم. از وعده ساخت فرهنگ‌سرا که چندسال است پیگیری می‌کنیم یا تقاضای دبستان برای رساندن گلابه شهروندان به مقام مسئول و آنچه از کمبود فضاهای محله گفتند، شهردار منطقه مخاطب اول ماست. حسین فرهادیان، شهردار منطقه ۷انتدای توضیحاتش درباره رسیدگی به مشکلات و کمبود فضا به نکته مهم طرح تفصیلی شهر اشاره می‌کند که اجازه انجام هر طرحی را که خواستیم، اجرا شهر طرح تفصیلی دارد که می‌گوید کجا پارک باشد، کجا بیمارستان، کجا مدرسه و موارد دیگر. براساس این قاعده همان‌طور که نمی‌توانیم هر طرحی را که خواستیم، اجرا کنیم، ازطری می‌توانیم زمین‌های دیگر را حتی اگر زمینی دولتی یا ملک شخصی بود، با تفاهم‌نامه دراختیار بگیریم.

«در محدوده خلج اما چند پارک بزرگ داریم. سمت چپ و راست دو پارک ۱۰۰ هکتاری داریم.

در ابتدای خلج، یک پارک طرق و غدیر هم هست. محدوده سیدی و خلج، بخشی از سیدی بزرگ است و به لحاظ فضای سبزی بزرگ‌ترین فضای سبز شهری را داریم و فضاهای سبز محله‌ای هم نسبت به شهر کم نیست. شاید نسبت به خودش و سرانه کم باشد اما نسبت به تمام مناطق سطح شهر هم وسعت هم سرانه فضای سبز بیشتر است.» این جملات را می‌گوید و درباره وضعیت کال‌ها اضافه می‌کند: سیاست شهرداری برای کال‌ها کف‌سازی و بهسازی است، اگرچه براساس قانون کال‌ها متعلق به آب منطقه‌ای هستند، در توافقی بهره‌برداری از آن‌ها به شهرداری‌ها واگذار شده‌است. در حریم کال می‌توان فقط فضای سبز ایجاد کرد.

نوع کاربری	سرانه موجود (مترمربع)	سرانه مصوب (مترمربع)	کمبود سرانه (مترمربع)	کمبود مساحت (هکتار)
آموزشی	۰/۹۸	۱/۱۷	-۰/۱۹	۹/۳
بهداشتی	۰/۰۴	۱/۵۷	-۱/۵۳	۲۰/۵
فرهنگی، مذهبی	۰/۱۸	۱/۱۷	-۰/۹۹	۱۲/۳
ورزشی	۰/۵۱	۱/۶۹	-۱/۱۸	۱۵/۸

قرآنی، درخواست دبیرستان دخترانه و خیلی چیزهای دیگر.

او ادامه می‌دهد: در تمام شهرداری منطقه ۷ یک فرهنگ‌سرا نداریم، درحالی‌که در منطقه ساختمان دوتا فرهنگ‌سراست. باین همه نوجوان و جوان ساکن این منطقه هیچ مرکز تفریحی و ورزشی نیست که آن‌ها را سرگرم و از کار خلاف دور کنیم.

از متولیان مساجد هم گلابه دارد که حاضر نشدند مکانی از آنجا را دراختیار کارهای فرهنگی و کلاس‌های آموزشی قرار بدهند.

درباره کمبود دبیرستان دوره اول و دوم دخترانه در این منطقه هم تأکید می‌کند: اگر خانواده‌ها راضی شوند دخترشان را برای رفتن به مدرسه به محله‌های دیگر می‌فرستند، درغیراین صورت دختر ترک تحصیل می‌کند که از این موارد هم کم نداریم. بعضی مدارس اینجا ۷۰۰نفر دانش‌آموز دارند یعنی همین تعداد دبستان هم برای این جمعیت کافی نیست. برای ساخت مدرسه به آموزش و پرورش هم درخواست دادیم. می‌گویند اینجا سبزی خیابانی یاد می‌کند که یک زمین ۳۰۰متری هست و خانه ۲۰۰متری کنار آن که مالکش حاضر است خانه را به آموزش و پرورش بدهد اما این تلاش‌های ما هم تا به حال به نتیجه‌ای نرسیده است. و در آخر از دوسوی خیابانی یاد می‌کند که شهرداری یک سو را آباد کرده و سمت دیگر انتهای کوچه‌های خاکی و نیمه‌کاره‌ها شده‌است: یک سمت بولوار خاکریز است و سوی دیگر آبادی. بولوار هفت حوض

نوع کاربری	سرانه موجود (مترمربع)	سرانه مصوب (مترمربع)	کمبود سرانه (مترمربع)	کمبود مساحت (هکتار)
آموزشی	۰/۹۸	۱/۱۷	-۰/۱۹	۹/۳
بهداشتی	۰/۰۴	۱/۵۷	-۱/۵۳	۲۰/۵
فرهنگی، مذهبی	۰/۱۸	۱/۱۷	-۰/۹۹	۱۲/۳
ورزشی	۰/۵۱	۱/۶۹	-۱/۱۸	۱۵/۸

که افتتاح شد سمت کوچه‌های فرد را رسیدگی و سنگ فرش کردند، ایستگاه اتوبوس ساختند، گل کاری کردند و فضای سبزی ایجاد کردند اما به کوچه‌های زوج خیابان توجهی نکردند. بعضی کوچه‌ها شیب دار است و پله ندارد و انتهای کوچه‌ها پشته‌ای از خاک و نخاله رهاشده‌است.

منطقه خطرناک گردشگری!

گشتن در کوچه‌های منطقه را با سرزدن به جاده آخر خلج ادامه می‌دهیم. ناوه کش مقدم شهروند دیگری است که با احساس مسئولیت مشکلات را پیگیری می‌کند. دغدغه او منطقه گردشگری هفت حوض است که به جای آبادی تنها فرصتی برای نشستن در چند قهوه‌خانه دنج و نمور دارد.

این‌طور توضیح می‌دهد که جاده آخر خلج را تا پمپ گاز بولوار کشیدند و بقیه را رها کردند: در آن منطقه چشمه‌ای است که آخر هفته‌ها شلوغ و ترافیک سنگینی ایجاد می‌شود و مردم از همه جای شهر برای تفریح می‌آیند اما فضای سبزی و مکانی برای نشستن ندارند. تنها چند کافه دارد که از قدیم محل رفت‌وآمد آدم‌های معتاد و مجرم است. بارها اینجا درگیری و دردی شده‌است اما هیچ مسئولی پیگیر نیست، روستای کوچکی هم با جمعیت حدود ۵۰نفر همان نزدیکی هست. می‌شود آنجا را آباد کرد و به منطقه گردشگری پررونقی مانند طبقه و شاندیز تبدیل کرد اما سرمایه‌گذار ندارد.

ناوه کش مقدم هم به موارد زیادی از مشکلات منطقه

نوع کاربری	سرانه موجود (مترمربع)	سرانه مصوب (مترمربع)	کمبود سرانه (مترمربع)	کمبود مساحت (هکتار)
آموزشی	۰/۹۸	۱/۱۷	-۰/۱۹	۹/۳
بهداشتی	۰/۰۴	۱/۵۷	-۱/۵۳	۲۰/۵
فرهنگی، مذهبی	۰/۱۸	۱/۱۷	-۰/۹۹	۱۲/۳
ورزشی	۰/۵۱	۱/۶۹	-۱/۱۸	۱۵/۸

اشاره می‌کند اما از مهم‌ترین آن‌ها وجود ده‌ها انبار ضایعاتی در این منطقه است: از کوچه ریاضی ۵۲ تا انتها پر از انبارهای کوچک و بزرگ جمع‌آوری انواع ضایعات است. این انبارها محل رفت‌وآمد معتادان و افراد مجرم است. بعضی از آن‌ها به بهانه جمع‌آوری ضایعات، محل توزیع و فروش مواد مخدر هم هستند اما متولی جمع‌آوری و پلمب این انبارها معلوم نیست.

این شهروند همچنین به پاتوق قاچاقچی‌ها و خانه‌های تیمی واقع در کوچه‌های بن بست منطقه اشاره می‌کند که در هر خانه کوچک ۱۰نفر ساکن هستند.

هم فقر فرهنگی، هم آسیب‌های خانوادگی

علاوه بر تعدادی از اهالی که در این گزارش همراهمان هستند و از دغدغه‌هایشان سخن می‌گویند، عالیه حنایی، کارشناس دفتر توسعه تسهیلگری محله خلج، هم ما را همراهی می‌کند: محله‌ای که روی نقشه شهر، حداقل خیابان شهیددایی از قائم ۳۲۰۱ تا انتهای قائم است. حنایی گاهی نکته‌هایی به گلابه‌های دیگران اضافه می‌کند یا از پیگیری‌هایی می‌گوید که انجام داده که برخی به نتیجه رسیده و اغلب هم بی‌فایده بوده‌است: این منطقه آن‌قدر ظرفیت رشد و توسعه گردشگری دارد که اگر به آن پرداخته شود، هم برای جوانان منطقه اشتغال‌زایی می‌شود، هم برای دیگر اهالی شهر اما هرگز به آن توجهی نشده‌است.

حنایی درباره اقدامات انجام گرفته در راستای ساخت فرهنگ‌سرا می‌گوید: محله خلج از لحاظ سرانه فرهنگی، ورزشی و آموزشی فقیر است و حتی

نصف میانگین مشهد هم امکانات ندارد. از اصلی‌ترین درخواست‌های مردم این منطقه، ساخت فرهنگ‌سرا بود؛ برای همین ماه‌ها پیگیری کردیم تا اینکه سال گذشته طرح ساخت ساختمانی در زمینی ۹۹۰۰متری بین خیابان سبحان ۹ و ۱۱ تصویب شد. امیدواری‌ما این است که از امسال براساس قول‌ها اجرایی شود که به احتمال فراوان چند سال طول خواهد کشید.

وی از عملکرد مساجد محله هم گلابه دارد که «اهل کار فرهنگی نیستند» و توضیح می‌دهد: با وجود کمبود زمین برای ساخت فضاهای ورزشی و فرهنگی، مساجد اینجا تمایلی به برگزاری کلاس و دوره آموزشی ندارند. مکان برگزاری کلاس نداریم و هیچ سازمان و ارگانی هم با ما همکاری نمی‌کند.

دلیل اصلی لزوم وجود فرهنگ‌سرا و کلاس‌های آموزشی و اوقات فراغت را آسیب‌های اجتماعی فراوان این محله می‌داند که در بررسی‌های محلی به چنین نتایجی رسیده‌است: اعتیاد در این منطقه معضلی ابتدایی است که به دنبالش بیکاری و طلاق و هزاران مشکل دیگر هم به وجود آمده‌است.

طبق پرسشنامه‌ای که از زنان تهیه کردیم، آمار زنان مطلقه محله خلج دو برابر مشهد است. آمار متارکه نیز بیشتر از تعداد طلاق‌هاست، یعنی زن و شوهرهایی که به‌طور رسمی طلاق نگرفته‌اند اما جدا از هم زندگی می‌کنند که آسیب‌های اخلاقی زیادی را به دنبال دارد. کال پروژه مهمی بود که به گفته او دفتر توسعه تسهیلگری، تلاش زیادی برای بهسازی آن انجام داد اما به دلایل نامعلومی نیمه‌کاره رهاشد: بهسازی این کال در برنامه شهرداری نبود و بودجه کلان لازم داشت اما پیگیری‌های ما تا حدودی به نتیجه رسید.

حتی یک بار ۲۰۰مضا از اهالی حریم کال جمع کردیم. بیمانکار هم تعهد داده بود تا ۲۲بیمن به‌طور کامل تحویل داده شود اما رها شد. حنایی برای ساخت گرخانه هم تلاش کرده اما پاسخ‌نهایی، کمبود زمین بوده‌است. لایه‌لای صحبت‌هایش از آمار فراوان درگیری‌های اهالی خیابان سبحان می‌گوید که باعث شده‌است بهزیستی و کلانتری محل هم این خیابان را به محل خشونت و درگیری بشناسند.

فروختن مواد آزاد و علنی است

گلابه‌هایشان تمامی ندارد. از موارد فراوان آسیب‌های اجتماعی و جرائم در خیابان‌ها و کوچه‌های مختلف می‌گویند و نگرانی از بابت آیند. عبدی آخرین فردی است که پای سخنانش می‌نشینیم. ابتدای یکی از خیابان‌های محله سبحان دفتر مشاور املاک دارد و چنددهه از عمرش را در همین خیابان‌ها زندگی کرده‌است. قبول دارد که از سال‌ها پیش همواره خلج، منطقه امنی برای خلافکاران بوده اما این روزها وضعیت وخیم‌تر است. وی دلایل این گفته‌اش را با توضیح بیان می‌کند: پیش از این موادفروشی پنهانی بود و درنهایت در هرکوچه یکی دو نفر کارمی‌کردند اما حالا به شکل علنی صورت می‌گیرد و بسیاری از آدم‌ها در حال خرید و فروش هستند.

بخش دیگری از منطقه پاتوق معتادان پارک قائم است: اول قرار بود پارک قائم شبیه کوهسنگی بشود اما آن را نیمه‌کاره رها کردند؛ حالا همان پارک هم مکان کارتن‌خواب‌ها، معتادان و ارادل و اوباش است. از آل‌احق برای پنهان کردن موادشان استفاده می‌کنند و چوب‌های کف آن را آتش زده‌اند. محله خلج، پارک و فضای سبزی هم کم دارد. از دغانویس‌ها و رمال‌های کوچه‌های سبحان هم نکته‌های زیادی دارد. اینکه فقط در یک خیابان پنج دغانویس کارمی‌کنند و هیچ کس به کارشان کاری ندارد. اهالی محل هم با وجود مخالفت جرئت شکایت کردن ندارند؛ زیرا از آن‌ها می‌ترسند. از طرف دیگر هنوز به جادو و طلسم اعتقاد دارند.

موضوع کم کاری مساجد را پیگیری می کنیم

مسجد موارد کوتاهی یا کم کاری را پیگیری و برطرف می‌کنیم. وی این نکته را هم اضافه می‌کند: به روحانیون ابلاغ کردیم موظف‌اند امام محله باشند نه فقط امام جماعت. یعنی تمام ظرفیت‌های محله را شناسایی و از ظرفیت‌های محلی اعم از پایگاه‌های بسیج، تشکل‌های فرهنگی و هیئات مذهبی حمایت کنند.

افزوده شدن سالانه ۲هزار دانش آموز به منطقه سیدی

شهر نیز مقرر شده یک مجتمع آموزشی در سیدی ساخته شود. در صورتی که آستان قدس رضوی زمین را اهدا کند، مشکلات دانش‌آموزان در این منطقه برطرف خواهدشد. این خبر را روحانی‌نیا اعلام می‌کند و درباره درخواست اهالی برای ساخت مدرسه در زمین ۳۰۰متری می‌گوید: زمین موردنیاز برای ساخت یک مدرسه که دارای محوطه باشد حدود ۳۰۰۰متر است. اگر خبری حاضر به واگذاری زمین باشد ما استقبال می‌کنیم.

مدیر آموزش و پرورش ناحیه ۲ همچنین به یک طرح وزارتی اشاره می‌کند که در راستای برگزاری کلاس‌های محلی است: در این طرح که با نام «مدرسه تربیتی» ارائه شده‌است، می‌توانیم فضای مدرسه و کلاس‌ها را برای برگزاری مراسم و مناسبت‌ها به اهالی اجاره بدهیم. اهالی محل می‌توانند برای دراختیار گرفتن مدرسه از طریق حراست ناحیه اقدام کنند.

دلایل مختلف در این سال‌ها به اهالی منطقه سیدی ظلم شده‌است. این منطقه به شدت مهاجرپذیر است و هرسال حدود ۳۰۰۰ تا ۴۰۰۰ دانش‌آموز به مجموع مدارس ناحیه ۲ اضافه می‌شود که دست کم ۲۰۰۰نفر آن‌ها در منطقه سیدی ساکن هستند.

وی درباره کمبود زمین برای ایجاد فضای آموزشی ادامه می‌دهد: این مشکل را بارها از مراجع مختلف و نمایندگان مجلس پیگیری کردیم. از آنجایی که ۹۸درصد زمین‌های آن منطقه در تملک آستان قدس و اوقاف است، دوسال پیش، پس از انجام مطالعات قرار شد یک مجتمع آموزشی در منطقه خلج بسازند و کلنگ‌زنی هم شد ولی به مرحله اجرا نرسید.

اداره کل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان اعلام کرده‌است که در پنج نقطه حاشیه شهر مجتمع‌های آموزشی ساخت می‌کند و یکی از آن‌ها در منطقه سیدی است. در بازدیدهای استنادار در حاشیه

ناحیه ۲ آموزش و پرورش مشهد نزدیک به ۷۰هزار دانش‌آموز دارد که این تعداد در ۲۴۰موزشگاه تحصیل می‌کنند. دوسوم این دانش‌آموزان در حاشیه شهر یعنی سیدی، صبا و خلج تا شهر ک ابودر، طرق، محمدآباد و قسمتی از محلی زندگی می‌کنند که ورودی مشهد و به شدت مهاجرپذیر است. در منطقه سیدی سه دبیرستان دخترانه دولتی متوسطه دوم ولی با فاصله و پراکندگی زیاد و دو دبیرستان پسرانه داریم. از نظر تراکم دانش‌آموزی حدود ۶۰۰۰دانش‌آموز دختر و پسر مقطع متوسطه دوم در کل ناحیه تحصیل می‌کنند که از این تعداد ۲۰۰۰نفر در منطقه سیدی ساکن هستند؛ ۱۰۸۵دختر و ۷۱۸پسر. کلاس‌های ۳۶نفره در دو شیفت برگزار می‌شود.

محسن روحانی‌نیا، مدیر آموزش و پرورش ناحیه ۲ مشهد است. نگرانی‌های والدین را به حق می‌داند و کمبود فضای آموزشی را تأیید می‌کند و می‌گوید: در مجموع به

پسرخستول

کارکردن در حاشیه شهر لذت بخش است، اما ساده نیست

ساخت خیابان ۲۵متری در حاشیه کال

«براساس برنامه سال کاری آینده، اعتبار ساخت یک خیابان ۲۵متری در حاشیه کال را دراختیار داریم و هم‌زمان قرار است حاشیه کال را هم اصلاح کنیم. برای خیابان ۲۴متری حداقل فصل کوشش تا خلج و خلج تا صبا ۱۵ میلیارد اعتبار داریم که با اجرای آن مشکلات اهالی حاشیه کال برطرف می‌شود. پیگیری خواهیم کرد که هم‌زمان اعتبار بدنه‌سازی و کف‌سازی را هم از حوزه ستادی بگیریم.»

شهردار منطقه ۷ درباره اجرای طرح فرهنگ‌سرا و زمان طولانی اجرای آن می‌گوید: در گذشته با توجه به سیاست‌های وقت، محلی را برای ساخت سالن ورزشی در نظر گرفته بودند. قرار بود یک مجتمع آبی هم در کنار فرهنگ‌سرا ساخت شود اما واقعیت این است که ورود به ساخت مجتمع‌های آبی برای شهرداری با مشکلات زیاد نگهداری همراه است و چندان به مصلحت نیست. همین امر باعث شد رویکرد ورزشی در آن محل تغییر کند. سال گذشته طرح خودمان را برای مجتمع سبحان اصلاح کردیم و قرار شد در ابتدای زمین فرهنگ‌سرای ودطبقه و انتهای آن، یک سالن برای ورزش‌های توبی ساخته‌شود. اما تا رسیدن اعتبار، برگزاری مناصحه و تعیین پیمانکار شهروندان باید مدت طولانی‌تری منتظر بمانند. بخش دیگری از اعتراض‌های اهالی درباره خیابان منتهی به خلج را فرهادیان این گونه پاسخ می‌دهد: حداقل منطقه گردشگری هفت حوض و محدوده شهری، یک جاده قرار دارد که استاندارد کافی ندارد و جاده گردشگری

پسرخستول

برای رساندن گلابه شهروندان به مقام مسئول و آنچه از کمبود فضاهای محله گفتند، شهردار منطقه مخاطب اول ماست. حسین فرهادیان، شهردار منطقه ۷انتدای توضیحاتش درباره رسیدگی به مشکلات و کمبود فضا به نکته مهم طرح تفصیلی شهر اشاره می‌کند که اجازه انجام هر طرحی را که خواستیم، اجرا شهر طرح تفصیلی دارد که می‌گوید کجا پارک باشد، کجا بیمارستان، کجا مدرسه و موارد دیگر. براساس این قاعده همان‌طور که نمی‌توانیم هر طرحی را که خواستیم، اجرا کنیم، ازطری می‌توانیم زمین‌های دیگر را حتی اگر زمینی دولتی یا ملک شخصی بود، با تفاهم‌نامه دراختیار بگیریم.

«در محدوده خلج اما چند پارک بزرگ داریم. سمت چپ و راست دو پارک ۱۰۰ هکتاری داریم. در ابتدای خلج، یک پارک طرق و غدیر هم هست. محدوده سیدی و خلج، بخشی از سیدی بزرگ است و به لحاظ فضای سبزی بزرگ‌ترین فضای سبز شهری را داریم و فضاهای سبز محله‌ای هم نسبت به شهر کم نیست. شاید نسبت به خودش و سرانه کم باشد اما نسبت به تمام مناطق سطح شهر هم وسعت هم سرانه فضای سبز بیشتر است.» این جملات را می‌گوید و درباره وضعیت کال‌ها اضافه می‌کند: سیاست شهرداری برای کال‌ها کف‌سازی و بهسازی است، اگرچه براساس قانون کال‌ها متعلق به آب منطقه‌ای هستند، در توافقی بهره‌برداری از آن‌ها به شهرداری‌ها واگذار شده‌است. در حریم کال می‌توان فقط فضای سبز ایجاد کرد.

براساس برنامه سال کاری آینده، اعتبار ساخت یک خیابان ۲۵متری در حاشیه کال را دراختیار داریم و هم‌زمان قرار است حاشیه کال را هم اصلاح کنیم. برای خیابان ۲۴متری حداقل فصل کوشش تا خلج و خلج تا صبا ۱۵ میلیارد اعتبار داریم که با اجرای آن مشکلات اهالی حاشیه کال برطرف می‌شود. پیگیری خواهیم کرد که هم‌زمان اعتبار بدنه‌سازی و کف‌سازی را هم از حوزه ستادی بگیریم